

Første Afsnit.

Universitetets og den polytekniske Lærestalts Forhold som Lærestalter.

I.

Universitetet.

A. Almindelige Bestemmelser og Forhandlinger samt Afgjørelser af enkelte Tilfælde.

I. Bestyrelsen.

1. Undersøgelse af Status for Professorernes Enkekasse.
(Ved Prof. Dr. phil. Thiele.)

Paa Generalforsamlingen d. 16. December 1886 afgav den nylig tiltraadte Efor, Professor Thiele, efter at have mindet om afdøde Professor Holtens Forbønner som mangeaarig Efor for Enkekassen, følgende Beretning om Professorernes Enkekasses Status.

Vor Enkekasseinstitutions Ejendommeligheder gjøre det nødvendigt at betragte Spørgsmaalet om Kassens Soliditet fra flere Sider. En sædvanlig Balance mellem Kassens og Interessenternes Forpligtelser er ikke tilstrækkelig; det bør ogsaa undersøges, hvor store Ydelser Kassen kan bære, og hvorledes disse stemme med, hvad Interessenterne billigvis kunne attraa eller have Krav paa efter Statutterne, samt i hvilken Grad og ved hvilke Midler Enkekassen kan modstaa tilfældige Uheld.

Det vil være rigtigst at begynde med en Vurdering i Lighed med den tidligere — sidst i 1874 — aarligt anvendte Form, dog saaledes, at nu Tabellerne for Livsforsikringsanstalten af 1871 anvendes i Stedet for Finlaisons Tabeller, og tillige saaledes, at Kassens nuværende Kapital ikke tages umiddelbart af Regnskabet, men at der tages Hensyn til, at omtrent Halvdelen af Aarets Indskud repræsenterer Betaling for Fremtiden og at Universitetskvæsturen for sin Administration af Kassens Midler tilbageholder $\frac{1}{32}$ af Renteindtægten. Saaledes findes med Afrunding af Ansættelserne til nærmeste halve Tusinde Kroner:

Aktiva.

Kapital	128 000 Kr.
Værdi af 44 gifte Interessenters aarlige Kontingent (50 Kr.)	24 500 "
Værdi af 9 ugifte Interessenters aarlige Kontingent (25 Kr.)	3 000 "
Værdi af Pensionsbesparelser ved 3 Enkers Giftermaal	12 500 "
	<hr/>
	168 000 Kr.

Passiva.

Værdi af Pensioner (175 Kr. halvårlig) til 24 aktuelle Enker	85 000 Kr.
do. til 44 eventuelle Enker	65 500 "
for Administration	4 000 "
Overskud	13 500 "
	<hr/>
	168 000 Kr.

Hvor glædeligt det end er, at Enkekassen ved denne Prøve viser et forholdsvis betydeligt Overskud, maa man dog være meget forsigtig med at drage Slutninger herfra. Navnlige maa man ikke miskjende Enkekassens Egenskab, at være en gjensidig og tildels veldædig Forsikringsforening, som baade kan kræve Forhøjelse af Kontingentet og kan forandre Pensionernes Beløb, ja saavidt mulig skal forhøje disse, men som til Gjengjæld ogsaa har Forpligtelser overfor kommende Generationer. Vilde man f. Ex. af Overskudets Størrelse gøre den formelt rigtige Slutning, at Pensionerne nu kunde forhøjes fra 350 til c. 383 Kr. aarligt, saa vilde man ikke blot udsætte sig for Risiko, men ogsaa begaa den Fejl at anse hele Enkekassens Kapital som disponibel for de nuværende Interessenter og Enker. Men en Del af Kapitalen er tilvejebragt ved tidligere Generationers Afsavn og Legater, og heraf ialtfald kan det kun være os tilladt at bruge Renterne.

For efter Billighedshensyn at undersøge, om Enkekassen nu kan give større Pensioner, maa man efter Beregning inndele Kapitalen og udskille den Del af den, paa hvilken vor Generation ikke har særligt Krav. Denne Opgave er dog ikke ganske utvetydig; navnlig er det tvivlsomt, hvorvidt de aktuelle Enker skulle regnes til vor Generation eller til tidligere. I denne Henseende har jeg holdt mig til den sikre Side i den Beregning, som jeg nu skal meddele.

Naar vi ville undersøge, hvorledes vor Enkepension tilvejebringes ved Bidrag af forskjellig Art, hvormeget der skyldes hver Del, og navnlig, hvormeget der gjennemsnitlig tilvejebringes udover, hvad hver enkelt Interessents Ydelser paa anden Maade kunde skaffe hans Enke, maa vi benytte os af den heldige Omstændighed, at Professorernes Enkekasse nu kan betragtes som indtraadt i en Ligevægtstilstand, saa at Afgang og Tilgang holde hinanden Stangen.

Den Forandring, som Enkekassen undergik i 1852, ligger os nu tilstrækkelig fjernt. Interessenternes Antal gik dengang pludselig op til det nuværende; men Enkernes Antal har behøvet en længere Aarrække til gradvis Stigen og har derved omtrent fordoblet sig. I de sidste 20 Aar have dog alle Tallene paa de 4 Kategorier af de i Kassen interesserede Personer holdt sig uforandrede i en mærkelig Grad, og saaledes maa vi anse det for normalt, at vor Enkekasse har følgende fra Gjennemsnitstillene for denne Tid hentede Sættning:

- 11 ugifte Interessenter,
 41 gifte Interessentpar,
 20 hele Portioner af Enkepension og
 1 å 2 Enker i nyt Ægteskab.

Fremdeles kan man af Fortidens Erfaringer angaaende Alderen ved Indtrædelse med tilstrækkelig Sikkerhed slutte sig til Værdierne for nogle for vor Undersøgelse uundværlige Tal, og navnlig til Gjennemsnitsværdierne af Overlevelses- og Forbindelsesrenterne for et indtrædende Interessentpar. Hver Krone aarlig Rente vil

som Overlevelserente gjælde saa meget som..... 3,588 Kr.

som Forbindelsesrente ..... 13,846 —

udbetalt paa Indtrædelsesdagen.

Naar man da regner »som mellem Brødre«, kan der

for 200 Kr. Indskud erhverves en aarlig Enkepension af..... 56 Kr.

for 50 Kr. aarligt Kontingent erhverves en do. af ..... 193 —

Hver Interessents egne Ydelser svare altsaa til en Pension af ..... 249 Kr.

Ved de samtidigt indtrædende ugifte Interessenters Kontingent kan denne Pension forhøjes med ..... c. 12

Og ved Tabet af Pension under Enkers nye Giftermaal kunne de øvrige Enkepensioner forhøjes med ..... c. 19

ialt... c. 280 Kr.

Disse 280 Kr. om Aaret maa altsaa betragtes som det Beløb, som hver Enke kun har sin Mand og hans Samtidige at takke for; og dette kunne vi benytte til at beregne, hvad der skyldes vore Forgjængere i Enkekassen og dens øvrige Velgjørere. Vi behøve nemlig blot i ovenstaaende Balance at nedsætte de halvaarlige Pensioner fra 175 til 140 eller $\frac{4}{5}$ for at se, at »Overskudet« stiger fra $13\frac{1}{2}$ til 42 Tusinde Kroner, samtidig med, at det skifter Betydning og nu repræsenterer den Del af Kapitalen, paa hvilken den nuværende Generation ikke har noget særligt Billighedskrav. Kun Renterne af disse 42 Tusinde — med 4 pCt., altsaa aarlig 1680 Kr. — ere til vor Disposition, og skulle disse fordeles paa $22\frac{1}{2}$ Enkepensioner (thi 3 af de nuværende 24 Enker have kun halv Pensionsret), bliver det til hver c. 75 Kr., altsaa med de 280 Kr., ialt 355 Kr. Dette Beløb, der er 5 Kr. større end det nugældende, kunde man med Billighed anse for et Minimum af, hvad der nu kunde præsteres; det vilde blive endnu c. 8 Kr. større, dersom der ikke i Øjeblikket havde været c. 2 Enkepensioner mere end gjennemsnitlig at udrede.

Men i vor Enkekasse er Billighedskravet ikke ubetinget afgjørende. Pensionernes Forhold til Indskud og Kontingent er jo f. Ex. kun i en ubillig ringe Grad afhængigt af de enkelte Interessentpars Aldere; og det har heller ikke været billigt, at man forhen har givet saa smaa Pensioner, at Enkekassens Kapital har kunnet voxe op til noget saa Betydeligt. Hovedspørgsmaalet bliver, hvorledes man i Henhold til Fundatsen rettelig skal bedømme Enkekassens nuværende Tilstand og økonomiske Forhold. Paa dette Punkt maa jeg tilstaa, at jeg har havt temmelig stor Vanskelighed med at udfinde vore Loves egentlige Mening; netop derfor maa jeg da udtale mig udførligt derom.

En saadan Deling af Kapitalen, som den ovenfor foretagne, er ikke hjemlet

i Fundatsea. Ganske vist er der i §§ 8, 9 og 19 Tale om en af Indskudene dannet Fond; men dels er dette jo ialtfald en anden Deling, dels er der ikke i Fundatsen tillagt denne Fond nogen særlig Funktion. Den er da ogsaa, saalangt min nuværende Kjendskab til Enkekassens Historie rækker tilbage i Tiden, smeltet helt sammen med den øvrige Kapital, og det er ikke blot om Fonden, men om hele Kapitalen, at § 8 bestemmer, at dens Renter i Forbindelse med de gifte Interessenters Kontingent er Alt det, som skal dække Pensionsbetalingen.

Pensionerne skulle dog ikke særligt for hvert Aar beregnes ved at dividere Renter plus Kontingent med Enkernes Antal; efter § 9 skulde dette kun ske foreløbigt, og saalænge Pensionsbeløbet ikke kunde sættes til det Minimum af 200 Kr. aarlig, som Fundatsen angiver, og som efter § 10 Tid efter anden skal forbedres ved de Ugiftes Kontingent og aabenbart ogsaa ved de paa Pensionerne besparede Overskud.

Pensionernes Maximum sætter Fundatsen til 600 Kr. At der saaledes til hver Tid skal være et bestemt Pensionsbeløb, som kun forbedres, naar Enkekassen bliver for rig ved det tidligere Pensionsbeløb, det bekræfter sig jo ogsaa af Enkekassens Historie; det er jo paa denne Maade, at Pensionen efterhaanden er bragt op til de nugældende 350 Kr.

Spørgsmaalet bliver altsaa, hvor højt man i Øjeblikket vilde kunne sætte det faste aarlige Pensionsbeløb. At Kassen forsaavidt er rig, at man efter Billighedshensyn kunde paatænke en lille Forhøjelse, har her ikke Betydning. Efter Fundatsen bør vi regne:

4 pCt. Rente af Kapitalen minus $\frac{1}{32}$ er.....	4 960 Kr.
Kontingent af $40\frac{3}{4}$ gifte Interessentpar	2 038 —
	6 998 Kr.
som divideret med $20\frac{1}{5}$, Enkepensionernes Antal, giver.....	346 Kr.

Om en Forhøjelse ud over de 350 Kr. kan der da ikke være Tale, allermindst paa et Tidspunkt, hvor Rentefoden truer med at dale, og hvor Enkernes Antal faktisk er noget større end Gjennemsnittet. Ja hvis Fundatsen ikke havde faaet et Tillæg af 1852, maatte man endog i disse 346 Kr. se en Opfordring til at nedsætte Pensionsbeløbet. Med de smaa Antal for Interessenter og Enker, maa Enkekassen være forberedt paa stærke og pludselige Slingringer. Enkernes Antal vil ikke sjældent, rimeligvis i omtrent et af sex Aar, kunne stige til 25 eller derover; og selv om man i Gjennemsnit kan disponere over c. 350 Kr. aarligt til hver, vilde man under en saadan Slingring næppe kunne give hver Enke blot 300 Kr. uden at angribe Indskudene, de Ugiftes Kontingent og overhovedet den opsparede Kapital, som efter den gamle Fundats ikke turde røres.

Fundatstillæget af 1852 fritager os dog ved sin § 10 for at skulle tage en saa bedrøvelig og ubillig Forholdsregel som en Pensionsnedsættelse under alvorlig Overvejelse. Dette Tillæg regner nemlig Indskudene og de Ugiftes Kontingenter forsaavidt med til Enkekassens ordinære Indtægter, at de kunne anvendes til at holde Pensionerne oppe paa »det hidtil opnaaede Beløb«; det giver derhos Anvisning paa, hvorledes man skal forholde sig i Tilfælde, hvor heller ikke disse Hjælpemidler slaa til. Derimod giver, saavidt jeg kan see, Tillægets § 10 ikke nogen Bemyndigelse til at regne Indskudene og de Ugiftes Kontingent med ved Fastsættelsen af Enkepensionernes fremtidige Størrelse; i denne Hen-

seende maa de gamle Regler antages at gjælde, og saa kan der, som sagt, ikke være Tale om en Forhøjelse.

Det har vistnok været et temmelig overilet Skridt, man gjorde, da man allerede i 1856 satte Enkepensionen op til 350 Kr. Man har undervurderet Virkningen af den betydelige Udvidelse af Enkekassen i 1852. Denne Udvidelse havde da allerede foreøget Kapitalens absolute Værdi, men først i Tiden 1856—66 fordoblede den Enkernes Antal. Takket være de gunstige Renteforhold, er det gaaet heldigt. Faren er overstaaet; thi Forskjellen mellem det formelt rette Tal 346 og vort 350 er for ringe til i væsentlig Grad at kunne modificere det almindelige Resultat, at Enkekassen nu meget vel i Gjennemsnit vil kunne udrede Enkepensioner paa 350 Kr. om Aaret, ja at den dermed end ikke giver Alt, hvad Enkerne efter Billighed kunne begjære, men vil være i Stand til at forøge sin Kapital gjennemsnitlig med omtrent saa Meget, som Indskudene og de Ugiftes Kontingent udgjøre, en 500 Kr. om Aaret.

Hermed vilde det være tilstrækkelig motiveret, at der ikke nu bliver stillet Forslag til Generalforsamlingen. Men dermed skal dog ikke være sagt, at der ikke var Et og Andet at søge forandret i vor Enkekasse. Naar Kassen, som det fremgaar af det ovenfor Sagte, for Tiden virker saaledes, at den ikke fuldt ud giver saa store Pensioner, som den billigvis kunde, til de nuværende Enker, men meget mere efter den gamle Fundatses Bud sparer Kapital sammen, saa er Hensigten at tilvejebringe en Forhøjelse af Enkepensionerne for de følgende Generationer. I Fundatsen er der dog sat en Grændse for denne Opsparen og Forøgelse af Pensionerne; men der er endnu langt frem til de 600 Kr. aarlig, som er Fundatsens Maximum. Imidlertid er det vel tilladeligt at tvivle om, at denne Bestemmelse er videre heldig. En Pension af 600 Kr. staar for det Første i et betydeligt Misforhold til de Ydelser, som Interessenterne præstere, hvilke, efter hvad vi have set, ikke paa nogen Maade kunne naa til halv saa stor Værdi. Skulde dette Maal nogensinde naaes, maatte Enkekassens Kapital omtrent være bleven fordoblet uden Forøgelse af Enkernes Antal; men dertil vilde, naar man ikke tænker sig Kapitalen ligefrem skjænket til Kassen, kræves et flerehundredaarigt Afsavn af Nutidens og nærmeste Generations Enker. At spare op for Efterkommerne er smukt; men dette Perspektiv synes lovlig langtrukket. Tilmed ere Forholdene nu væsentligt forskellige fra, hvad der gjaldt paa Fundatsens Tid. Paa Fundatsens Tid havde Professorenkerne ellers næppe »haft 30 Rigsdaler aarligt»; dengang blev Enkekassen et Hovedled i Pensioneringen. Nu med den lovbestemte Enkepension og alle Embedsmænds pligtige Enkeforsørgelse kan vor Kasse kun blive en Bisag, et lille, men ret fordelagtigt Surrogat for eller Supplement til det Øvrige. Dens noget forældede Ordning, der ikke fordeler Byrderne og Fordelene paa nogen fuldkommen billig Maade mellem Interessenterne, anviser ogsaa Kassen denne beskedne Stilling.

Alt dette synes at tale for, at man burde opgive de 600 Kr. som et altfor fjernt Maal og sætte Pensionernes Maximum saameget lavere, f. Ex. ved 400 Kr., at man allerede nu undtagelsesvis i gunstige Tidsrum kunde uddele Pensioner af dette Beløb, idet man indskrænkede Kapitalopsparelsen til, hvad der var nødvendigt for ikke i daarlige Tidsrum at maatte nedsætte Pensionerne under det nuværende Maal, og til efterhaanden at gjøre Pensionen paa 400 Kr. til Regel og vore 350 til det Maximum, som skulde gives i de trange Tider.

Men hvad enten man i Fremtiden vil følge denne Plan eller ikke, maa det ikke tabes af Syne, at vor Enkekasse er som en lille Baad — altfor fintfølede overfor Tilfældighedernes Vindstød. Der kan i Fremtiden vel blive Brug for alle Nødmidlerne, som nævnes i § 10 i Tillæget til Fundatsen. For Nedsættelse af Pensionerne dog kun i et eneste Tilfælde — det farligste af alle —, dersom Rentefoden afgjort gaar ned under 4 pCt. Pensionerne ere allerede nu saa store i Forhold til Kontingentet, at Kapitalen maa dække mere end dobbelt saa stor en Del af dem, som Kontingentet; en Nedgang af Rentefoden er derfor en Ulykke, som ikke i Længden kan afbødes ved en Kontingentforhøjelse. Om Kontingentforhøjelse kan der lettere blive Tale, navnlig dersom senere Erfaringer skulde modsige de Forudsætninger, hvorpaa denne Opgjørelse er bygget. Men tilfældige Forlegenheder, f. Ex. ved kortvarige Forøgelse af Enkernes Antal, bør ikke mere, saaledes som i 1873—1875, forlede os til at ty til noget af disse indgribende Nødmidler; meget mere bør Sligt mødes ved Bevillinger til Kapitalforbrug, naturligvis hver Gang begrænsede til bestemte Beløb.

En noget finere Regulering af Enkekassens Vilkaar efter Indtrædelsesalderen for de gifte Interessenter er ønskelig. Den nuværende Sondring blot mellem hel og halv Pension er ikke tilstrækkelig. Den kan ikke forhindre, at hvorvel Professorernes Enkekasse i Gjennemsnit byder sine Interessenter større Fordele, end Embedsmandens almindelige pligtige Enkeforsørgelse, kan der dog forekomme Tilfælde, i hvilke et Interessentpar vilde staa sig ved ikke at skulle indtræde i vor Enkekasse.

2. Gave til Professorernes Enkekasse.

Kancelliraad, Universitetsbogtrykker Fr. Hostrup Schultz skjænkede d. 14. Decbr. 1886 1000 Kr. til Forøgelse af det Legat, som han i Anledning af Universitetets Firehundredaars Bestaaen oprettede til Fordel for Professorernes Enkekasse*), med Anmodning om, at Summen maatte blive forvaltet paa samme Maade som Legatet.

Konsistorium bragte i denne Anledning i Skrivelse af 19. Januar 1887 Kancelliraad Hostrup Schultz sin Tak for Gaven, idet det udtalte, at det heri saa et fornyet Bevis paa den Interesse, Giveren og hans Slægt stedse havde udvist for Universitetet.

I Skrivelser af s. D. meddeltes der Eforus for Professorernes Enkekasse, Professor Thiele Underretning om Gaven og anmodedes Kvæstor om at foranstalte Beløbet taget til Indtægt for Legatet.

3. Forskjellige Sager.

Efterat Rektor Prof. Julius Thomsen derom havde indhentet Erklæring af det theologiske Fakultet, blev det bestemt, at Universitetet ved Biskop Monrads Begravelse skulde lade sig repræsentere ved Dekanus for det theologiske Fakultet, hvilket meddeltes Dekanus Prof. Sthyr ved Skr. af 2. April 1887.

— Fra Premierlieutenant Eggers i Harburg modtog Konsistorium d. 11. Februar 1887 et Tilbud om at skjænke Universitetet et Kobberstik af Baron Eggers, der fra 1785—1800 havde været juridisk Professor ved Kjøbenhavns Universitet.***) Brevet indeholdt ligeledes en Forespørgsel, om der kjendtes nogen anden Professor af samme Navn ved Universitetet.

*) Aarvog 1878—79 S. 617.   ***) Lindes Meddelelser III. (1857—63) S. 177.

Konsistorium meddelte i denne Anledning Premierlieutenant Eggers, at man med Tak modtog hans venlige Tilbud, for hvis Gjenstands passende Opbevarelse Konsistorium skulde drage Omsorg, samt at man foruden Baron Eggers ikke kjendte nogen Anden af samme Navn, der havde været Professor ved Universitetet. Billedet afgaves til Universitetsbibliotheket til Opbevaring.

— I Anledning af et Konsistorium fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet tilstillet Andragende fra Maler H. Tegner om Tilladelse til at faa udlaaent to paa Universitetet beroende Doktorhatte fra Middelalderen til Brug til Illustration af Holbergs Komedier, indberettede Konsistorium under 22. April 1887 til Ministeriet, at den begjærede Tilladelse allerede tidligere var givet under den til Betyggelse for Gjenstandenes Bevaring fornødne Betingelse, at Afbenyttelsen skete paa Universitetet.

— I Anledning af et fra Pastor Sommerfeldt i Rorup den 28. Jan. 1887 til Universitetets Rektor indsendt Plan om theologiske Studerendes Besøg i Præstegaarde, til hvilken Plans Realisation Konsistoriums Bistand ønskedes, gav Rektor Forslagsstilleren Anvisning paa, som det mest Praktiske, at lade Opslag ske i Studenterforeningen og Studentersamfundet.

4. Akademisk Disciplin.

Paa given Anledning besluttede Konsistorium i Mødet 18. Maj 1887 at indskærpe det bestaaende Forbud mod Tobaksrygning paa Universitetet, særligt i de Auditorier, hvor der holdtes Skriveøvelser. Nye Plakater herom besluttedes op- hængte udenfor Auditorierne.

Ved Skrivelse af 14. Maj 1887 tilstillede Politidirektøren i Kjøbenhavn Konsistorium Udskrift af Kjøbenhavns Politirets 2den Afdelings Protokol, indeholdende det Passerede i en d. 25. April 1887 behandlet Sag mod Cand. phil. Laurits Eiler Gunnensen for Overtrædelse af Politivedtægtens §§ 5 og 9.

I Anledning heraf meddelte Konsistorium d. 11. Juni s. A. Politidirektøren, at det allerede under 28. Novbr. 1866 havde relegeret ovennævnte Gunnensen, efter at han var bleven idømt en Straf af Fængsel paa Vand og Brød i 6 × 5 Dage for Tyveri.

— I Anledning af en cand. phil. N. N. ved Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret paa Grund af Udgivelsen af et utugtigt Skrift d. 22. Januar 1887 over- gaet Dom, paalagde Konsistorium under 11. Februar 1887 Professorerne H. Scharling, Madsen, Goos og Matzen om at træde sammen med Universitetets Rektor, Professor J. Thomsen, for at tage under Overvejelse, hvorvidt der maatte være Anledning til paa Grund af denne Dom at relegere Vedkommende fra Uni- versitetet.

Udvalget udtalte i denne Anledning i Skriv. 23. Febr. 1887, at der vel kunde være Grund til et saadant Skridt, men at dette næppe vilde faa nogen aktuel Betydning, eftersom det ikke var sandsynligt, at nævnte cand. phil. N. N. virkelig studerede ved Universitetet. Udvalget foreslog derfor at udsætte at tage endelig Beslutning i Sagen, indtil den Paagjældende maatte indstille sig til en af Universitetets Examinere eller det maatte vise sig, at han for Alvor forberedte sig til en saadan. Sagen blev derefter henlagt indtil videre.

— I Anledning af en fra Politidirektøren tilstillet Udskrift af Kjøbenhavns Kriminal- og Politirets 1ste Afdelings Protokol, indeholdende det Passerede i en

d. 29. April 1887 behandlet Sag mod Studenterne Niels Ovesen og Johan Henrik Eriksen for Overtrædelse af Politivedtægtens §§ 5 og 9, meddelte Konsistorium d. 15. Juni s. A. Politidirektøren, at ovennævnte 2 Personer, der ere i en Alder af 22 à 23 Aar, ikke fandtes paa Studenterfortegnelsen for de sidste 7 Aar. Da det ligeledes tidligere havde vist sig, at Personer havde angivet sig at være Studenter, uden at dette var Tilfældet, henstillede Konsistorium, at der ved Anholdelsen maatte blive forlangt opgivet, fra hvilket Aar de vare Studenter og, hvilket Fag de studerede.

— I de sidste Aar har Konsistorium ifølge Anmodning fra Københavns Politi erholdt Udskrifter af Sager, som ved Københavns Kriminal- og Politiret have været anlagte mod Studenter. I Almindelighed have disse Sager angaaet Forseelser mod den offentlige Orden paa Gaden, og der er da, forsaavidt de vedkommende Studenter oppebar Kommunitetsstipendiet eller havde Bolig paa Kollegierne, af Konsistorium tildelt disse en Irettesættelse.

Da det af en under 18. Oktbr. 1886 modtagen Udskrift fremgik, at Student N. N. i Forening med nogle andre Studenter Natten mellem den 2. og 3. s. M. omtrent Kl. 1¹/₂ trods gjentagne Advarsler havde passeret flere Gader paa en for de Omboendes Nattero meget forstyrrende Maade, idet de raabte og skreg, saa at det kunde høres langt omkring, og herfor ved den offentlige Politiret var bleven anset med en Bøde af 10 Kr., og da bemeldte Student N. N., der var blevet Student i Sommeren 1885, oppebar 25 Kr. maanedlig af Kommunitetets Midler, gjorde Konsistorium Indberetning til Ministeriet om Sagen.

Ministeriet paalagde derefter i Skrivelse af 6te November s. A. Konsistorium at tilkjendegive den Paagjældende, at saafremt han oftere maatte gjøre sig skyldig i lignende Forhold, vilde den ham tilstaaede Understøttelse af Kommunitetets Midler øjeblikkelig blive ham fratagen.

— Af en fra Københavns Politi modtagen Udskrift af Københavns Kriminal- og Politirets 1ste Afdelings Protokol fremgik det, at Student N. N. ved den offentlige Politiret var bleven anset med Bøde for Gadeuorden. Da bemeldte Student oppebar 25 Kr. maanedlig af Kommunitetets Midler, gjorde Konsistorium under 26. Novbr. 1886 Indberetning om Sagen til Ministeriet, som i Skrivelse af 10. Decbr. s. A. paalagde Konsistorium at tilkjendegive Student N. N., at den ham tilstaaede Understøttelse, hvis han oftere gjorde sig skyldig i lignende Forhold, øjeblikkelig vilde blive ham fratagen.

II. Det akademiske Lærersamfund samt Censorerne ved Universitetets Examina.

1. Om Anciennitetsberegning for Universitetslærere.

Ved Skrivelse af 11. Marts 1887 anmodede Konsistorium Rektor og samtlige Dekaner samt Universitetets Kvæstor om at træde sammen i et Udvalg med den Opgave at gjøre Indstilling om, hvilke Universitetslærere der maatte være Grund til paa næste Aars Finanslov at indrømme en tilsvarende Begunstigelse som den, der ved Finansloven for 1887—88 var tillagt et større Antal Universitetslærere, for at Billighedens og Ligelighedens Fordringer kunde ske